

Welkome baby's van lastminute mama's

Sinds de jaren zeventig krijgen vrouwen op steeds latere leeftijd hun eerste kind. En dat zijn niet alleen carrièrevrouwen, aldus auteur Brigitte Bloem. Voor haar boek *Lastminutemama's* sprak ze met een aantal van hen. 'Het vooroordeel dat ze de maatschappij geld kosten omdat ze soms medische hulp nodig hebben om zwanger te worden, is onterecht. Een leven loopt zoals het loopt. Dat mag best wat kosten.'

Brigitte Bloem (46) had een fulltime baan als communicatiemedewerker en over kinderen krijgen dacht ze tot haar dertigste niet na. „Als ik het met vriendinnen over onze toekomst had, kwam het moederschap daar niet in voor. Onze moeders hadden ons opgevoed tot zelfstandige vrouwen die hun eigen brood verdienden. We namen ons werk heel serieus.”

Rond haar drieëndertigste verhuisden Bloem en haar vriend naar een kinderrijke buurt, en na verloop van tijd diende zich bij haar vriend een kinderwens aan. „Ik begon me af te vragen of het moederschap misschien toch ook iets voor mij was.” Drie jaar later, Bloem was inmiddels 38, werd hun dochter Friedrike geboren. Een kleine vijf jaar later beviel Bloem van een tweede dochter, Fleurien.

Vruchtbaarheid

Het viel haar tegen dat het beide keren lang duurde voordat ze zwanger werd. Om een tweede keer in verwachting te raken onderging ze vruchtbaarheidsbehandelingen. „Ik had geleerd mijn eigen geld te verdienen, maar was me er onvoldoende van bewust dat een vrouw elke

maand maar kort vruchtbaar is en dat de kans om zwanger te raken na je dertigste elk jaar verder afneemt.”

Bovendien: hoe ouder de vrouw, hoe groter de kans op onder meer een miskraam, zwangerschapsdiabetes, complicaties bij de bevalling en aangeboren afwijkingen bij het kind. Ook het risico op een vroeggeboorte is groter. Mede om stellen die na hun dertigste een kind willen voor te lichten, schreef Bloem *Lastminutemama's* een boek met achtergrondinformatie en twaalf portretinterviews met late moeders.

„Ik wilde weten waarom sommige vrouwen halverwege hun leven nog voor zo'n verandering hebben gekozen als het stichten van een gezin. Want zoals één van de moeders vertelt: een baby zet je leven op zijn kop.”

Bloem trof niet alleen carrièrevrouwen. Sommigen hadden gewoonweg niet eerder een kinderwens, anderen vonden geen geschikte partner. Eén vrouw adopteerde op haar achtendertigste twee kinderen van zes en negen.

„Eén van de meest bijzondere verhalen is dat van de vrouw die na een relatie van twintig jaar van haar man scheidde omdat zij wel kinderen wilde en hij niet. Ze had ook zogenaamd de pil kunnen vergeten, maar ze dacht aan haar toekomstige kind. Ze wilde niet dat het een vader zou hebben die geen kinderen wilde.”

Vooroordelen

En dat hebben de lastminutemama's uit het boek volgens haar met elkaar gemeen: ze

zetten kinderen op de wereld die welkom zijn en met wie ze gelukkig zijn. „In die zin wil ik met mijn boek de hardnekkige vooroordelen wegnemen die over deze vrouwen bestaan,” zegt Bloem. „Er wordt soms over ze gepraat alsof ze eerst zo nodig carrière moeten maken en daarna de maatschappij veel geld kosten, omdat ze een grote kans hebben om in de medische molen terecht te komen.” Bovendien zouden ze duurdere kinderen op de wereld zetten, vanwege de gezondheidsrisico's. „Onwetendheid”, zegt Bloem. „Een leven loop zoals het loopt. Bovendien is de kans op een gezond kind nog altijd groter dan de kans op een kind dat iets mankeert.”

Ook vindt ze dat later zwanger worden inherent is aan deze tijd en samenleving. „Mannen én vrouwen leveren doordat ze allebei werken juist een bijdrage aan de economie. Als zij er gelukkig van worden om een kind te krijgen en daar medische hulp bij nodig hebben, dan mag dat best wat kosten. Dáár werken we ook voor.”

Achteraf gezien was een deel van de lastminutemama's uit haar boek liever een aantal jaren eerder moeder geworden. Dan hadden ze nu wellicht een groter gezin gehad en konden ze langer van hun kinderen genieten. Dat geldt ook voor Bloem. „Niet omdat ik me te oud voel, integendeel. Dankzij mijn gezellig drukke tweetal beleef ik een tweede jeugd.”

'*Lastminutemama's, Persoonlijke verhalen en felten over laat kinderen krijgen*' verschijnt bij uitg. Unieboek - Het Spectrum. ISBN 9789049106782, € 14,99.

Tekst: Mandy Pijl Foto: Harmen de Jong

Vroeger ook

De gemiddelde leeftijd waarop vrouwen hun eerste kind krijgen is sinds de jaren zeventig gestegen. In 1970 was het 24,3 jaar. Tegenwoordig is het 29,4 jaar. Toch is het fenomeen lastminutemama niet nieuw. In de negentiende eeuw maakten mannen én vrouwen lange werkdagen. Er was weinig tijd om een sociaal leven op te bouwen. Als je eindelijk een geschikte huwelijkskandidaat had gevonden, moest er vervolgens eerst gespaard worden. Deskundigen schatten de gemiddelde leeftijd waarop vrouwen in 1850 hun eerste kind kregen op 26 jaar. Dat was in die tijd behoorlijk last minute, omdat de gemiddelde leeftijdsverwachting van vrouwen nog geen vijftig jaar was.

Uit: *Lastminutemama's*